

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/73/2013
Identifikačné číslo spisu:	3112010962
Dátum vydania rozhodnutia:	14.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3112010962.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 14. januára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému V. Q., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. decembra 2012, sp. zn. 23To/134/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 3. októbra 2012, sp. zn. 8T/87/2012, bol obvinený V. Q. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 18.00 hod. 8. decembra 2011 do 3.00 hod. 9. decembra 2011 v byte č. 26 na 2. poschodí na adrese Dubnica nad Váhom, Pod hájom 1363/157 úmyselne bitím rukami (päťami) a iným presne nezisteným spôsobom spôsobil poškodenej E. N., trvale bytom X. I. O., t.č. bytom G. G., B. XXX/XX zranenia, a to zlomeninu druhého krčného stavca s posunom, zlomeninu tela s minimálnym posunom a oblúka druhého krčného stavca bez posunu, zlomeninu tela a oblúku prvého krčného stavca s čiastočným vyklbením, zlomeninu tela krčného stavca vpravo, zlomeninu dolnej časti vretennej a laktovej kosti vľavo s posunom, zmliaždenie hlavy v spánkovo záhlavnej oblasti vpravo, zmliaždenie oboch pľúcnych lalokov so zakrvácaním, odreninu hrudnej steny vľavo so zmliaždením, odreninu brušnej steny, odreniny v oblasti pravého ramena, zmliaždenia pravého predlaktia, odreniny a zmliaždenie v oblasti pravého lakťa, odreninu ľavého lakťa, zmliaždenie hornej pery, mnohopočetné odreniny a zmliaždenie dolných končatín, pričom tieto poranenia si vyžiadali hospitalizáciu od 9. decembra 2011 do 14. decembra 2011, spolu 6 dní, počas ktorých bola poškodená úplne obmedzená na bežnom spôsobe života vo všetkých oblastiach a po prepustení do ambulantnej starostlivosti bola obmedzená pri vykonávaní bežných životných potrieb a bola bezprostredne odkázaná na pomoc inej osoby a používala zdravotnú pomôcku Halo trakciu.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a v spojení s § 43 Tr. zák. ďalší trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný uhradiť poškodenej E. N., nar. X. F. XXXX v R., trvale bytom X. I. O., B. K. XXXX/XX-XX, škodu vo výške 10.150,80 Eur (bolestné).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená E. N., nar. X. F. XXXX v R., trvale bytom X. I. O., B. K. XXXX/XX-XX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obvineného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením z 3. decembra 2012, č. k. 23To/134/2012-397 podľa § 319 Tr. por. dovolanie obvineného V. Q. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne 24. októbra 2013 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený argumentuje nasledovne:

I.

„Dôvodnosť dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, spočívajúca v tom, že rozhodnutie Okresného súdu Trenčín je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, vidí odsúdený V. Q. v tom, že počas vykonaného dokazovania nebolo vôbec jednoznačne a bez pochybností preukázané, ako došlo ku zraneniam poškodenej E. N., konkrétne či zranenia poškodenej boli spôsobené pádom z okna alebo fyzickým útokom odsúdeného, ďalej ktoré zranenia mohli byť spôsobené pádom z okna a ktoré fyzickým útokom odsúdeného a v neposlednom rade tiež, ktoré zranenia mohli byť spôsobené útokom a následnou bitkou medzi matkou priateľa poškodenej a ňou samotnou, ktorý sa stal dva dni predtým ako malo dôjsť ku skutku na byte odsúdeného V. Q.. Tieto pochybnosti a nedostatky potvrdzuje aj výpoveď poškodenej a ďalších svedkov, ktoré sú plné rozporov a následných účelových zmien.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je možné konštatovať, že priebeh skutku nebol počas celého trestného konania a ani na hlavnom pojednávaní jednoznačne a nepochybne ustálený. ... Počas celého trestného konania nebol zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu tento skutok ako taký menený, a to aj napriek tomu, že počas dokazovania došlo k novým skutočnostiam ..., ktoré tento priebeh modifikovali. V tejto súvislosti si dovoľím ... dať do pozornosti dovolaciemu súdu všetky nasledovné skutočnosti a výhrady tiež vyslovené v odvolaní voči odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Trenčín, ktoré sa síce týkajú aj skutkových zistení, ale majú podstatný vplyv na hmotnoprávne posúdenie konania odsúdeného.

II.

Ak pretrvávajú pochybnosti aj po vyčerpaní všetkých potrebných a dostupných možností dokazovania o priebehu skutku, je nevyhnutné uplatniť jednu zo základných zásad trestného konania, ktorou je „in dubio pro reo“, ako na to apeluje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení vydanom jeho dovolacím senátom v konaní po sp. zn. 6Tz 10/2001. ...

III.

Z výsledkov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2011/16907 (ďalej len „znalecký posudok“)

Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz v Bratislave vypracovaného dňa 17. apríla 2012 mjr. Andrej Chroma, PhD. - odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy vyplýva celkom jednoznačný záver, z ktorého možno vyvodit' konštatovanie, že nie je možné s určitosťou preukázať, že ku skutku došlo ako ho opisuje poškodená alebo ako ho opisuje odsúdený. Skôr závery tohto znaleckého posudku sa prikláňajú k verzii odsúdeného V. Q..

Z uvedených výsledkov znaleckého posudku je zrejmé, že ani v jednej krvnej stope zaistenej počas obhliadky miesta činu začatej dňa 14. 12. 2011 o 06:25 hod. a skončenej dňa 14. 12. 2011 o 08:45 hod. v byte odsúdeného nebola zistená prítomnosť DNA poškodenej E. N., ..., čo podstatne mení pohľad na celú záležitosť, že v byte malo prísť k fyzickému útoku na poškodenú zo strany odsúdeného. ...

IV.

Z výsledkov znaleckého posudku č. 2/2012 (ďalej len „znalecký posudok“) vypracovaného znalcom MUDr. Jaroslavom Ridoškom z odboru zdravotníctvo a farmácia a odvetvie chirurgia, traumatológia dňa 13. januára 2012 sa tak isto nedá jednoznačne preukázať, že skutok sa stal ako ho opisuje poškodená alebo ako ho opisuje odsúdený.

Z uvedeného znaleckého posudku nie je zrejmé, a ani sa nedá vyvodit' a jednoznačne dokázať, ktoré zranenia utrpela poškodená E. N. na byte odsúdeného V. Q., resp. možným pádom z okna bytu a ktoré dva dni pred uvedeným skutkom, ktorý sa odsúdenému kladie za vinu, pri napadnutí matkou priateľa poškodenej. Túto skutočnosť prvostupňový ako aj odvolací súd očividne opomenul. ...

Ďalšia skutočnosť, ktorá môže nepriamo preukázať tvrdenie odsúdeného, že chcel zavolať záchranku, no poškodená to rázne odmietala, a ktorú oba uvedené súdy očividne opomenuli je podľa odsúdeného aj to, že z lekárskeho správ, ktoré mal znalec MUDr. Jaroslav Ridoško k dispozícii pri tvorbe znaleckého posudku, vyplýva fakt, že poškodená má odpor zotrvať v nemocničných zariadeniach a podrobiť sa pokynom lekárov, nakoľko aj napriek odporúčaniu zo strany lekárov, aby zostala v nemocnici, na svoju žiadosť odišla domov a odporúčanie podrobiť sa operácii ľavého zápästia viackrát odmietla.

Ďalej z uvedeného znaleckého posudku nie je možné s určitosťou vysloviť skutočnosť, či zranenia, ktoré mala poškodená boli spôsobené fyzickým útokom odsúdeného alebo pádom z okna poškodenej, čo môžeme vyvodit' zo znaleckého posudku zo strany č. 15....

... Z uvedeného vyplýva skutočnosť, že vina a následné odsúdenie V. Q. je podložené iba výpoveďou poškodenej, ktorá je v mnohých bodoch plná rozporov a nejasností, ktoré odôvodňuje stratou pamäte, no na druhej strane si pamätá do detailov, kde mal odsúdený položené zbrane, schované drogy a pod., teda pamätá si čo chce, resp. čo jej vyhovuje.

V.

Rozhodnutie o vine a treste odsúdeného V. Q. je podložené len a len nepriamymi dôkazmi a domnienkami. Výpovede svedkov sa zakladajú iba na skutočnostiach, ktoré počuli sprostredkovane od poškodenej alebo odsúdeného, na základe čoho si vytvorili o celej veci svoj vlastný subjektívny obraz. ... Podľa názoru odsúdeného je absurdné rozhodnúť o vine a uložiť trest len na základe tvrdení poškodenej a výpovedí svedkov, ktorí na mieste kde ku skutku došlo, vôbec neboli alebo tam boli až keď poškodená už bola zranená a nemôžu potvrdiť verziu poškodenej a ani odsúdeného. Celé rozhodnutie sa opiera najmä o výpoveď svedka taxikára L. D., ktorý tiež iba počul, že poškodenú mal V. Q. zbiť. Túto skutočnosť počul sprostredkovane z úst poškodenej, čo v podstate znamená, že je to opäť iba tvrdenie poškodenej, ktorá svojou výpoveďou a tvrdeniami možno chcela zakryť skutočnosti, ktoré sa odohrali na byte odsúdeného, aby nemala problémy napr. s priateľom kvôli sexuálnym službám poskytnutým V. Q. alebo so zákonom kvôli užívaniu drog a možno po požití množstva alkoholu s kombináciou drog bola v takom stave, že ani nevie, že z uvedeného okna vypadla.

Zo znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru odbor

prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz v Bratislave ... ako aj znaleckého posudku č. 2/2012... tiež nie je možné jednoznačne preukázať ako sa skutok stal a vyvodiť záver, či zranenia poškodenej spôsobil odsúdený V. Q.. Taktiež z uvedených znaleckých posudkov nie je možné s určitosťou vysloviť konštatovanie, že ktorá verzia, teda verzia poškodenej alebo odsúdeného, je pravdivá.“

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 3. decembra 2012, č. k. 23To/134/2012-397 a vo vzťahu k nemu aj rozsudok Okresného súdu Trenčín z 3. októbra 2012, sp. zn. 8T/87/2012 a vec vrátil Okresnému súdu Trenčín na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Trenčín, ktorá navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného (vo vyjadrení nesprávne uvedené „ministra spravodlivosti SR“) odmietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.). Zároveň však na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Tr. por. dospel k záveru, že nie je splnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (ani žiaden iný).

Pokiaľ ide o vyššie uvedený dovolací dôvod umožňujúci použitie výslovne právnych námietok buď vo vzťahu k právnemu posúdeniu zisteného skutku alebo čo sa týka nesprávnej aplikácie iného hmotnoprávneho ustanovenia, obvinený takéto námietky vo svojom dovolaní neuvádza.

Dovolacie námietky obvineného sa v tomto smere nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak v maximálne možnej miere spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa a subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi, čo nezodpovedá tomuto uplatnenému dovolaciemu dôvodu (a ani žiadnemu inému).

Ako už bolo niekoľkokrát uvedené dovolací súd do zisteného skutku nezasahuje. K argumentácii obvineného, že skutok tak ako je popísaný v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa je treba uviesť, že ide o námietku skutkového zistenia, nie námietku právnej kvalifikácie. Len minister spravodlivosti je subjektom oprávneným na podanie dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu (odvolací súd túto nemenil), ktorú najvyšší súd ako súd dovolací skúmať a meniť nemôže, jednoznačne vyplýva, že zo strany obvineného išlo o úmyselné konanie porušiť zákonom chránený záujem (záujem na ochrane ľudského zdravia) spôsobom uvedeným v osobitnej časti Tr. zák. (poškodenej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného V. Q. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí, odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.